

udvalg, det, der hedder Arbejdsmarkedsudvalget i Ligestillingsrådet, hvor der sad en repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening, en fra LO og en fra FTF, og så sad der formanden for Ligestillingsrådet, og de personer skulle være enige, for at der overhovedet kunne gives en dispensation. Det vil sige, at man skulle have en ikke bare god sag, men en overordentlig god sag for overhovedet at komme igennem filteret.

Det har været meget svært at få sager igennem filteret, men det lykkedes dog i en række tilfælde. Jeg har selv som direktør fået en sag igennem, og vi var meget glade for den. Det var et initiativ, der var taget netop på vores it-område på Danmarks Tekniske Universitet, hvor vi erkendte, at det er et fantastisk stort problem. Vi havde ingen kvindelige undervisere; vi havde alt for få kvindelige studerende; der havde faktisk været et dramatisk fald. Vi var helt klar over, at hvis vi skulle gøre noget, havde vi brug for at få kvindelige rollemodeller.

Vi opslog stillingerne, og de kunne kun søges af kvinder, og de gik igennem den sædvanlige kvalifikationsproces, som man altid skal ved universitetsansættelser. Og det havde faktisk en overordentlig positiv indflydelse på miljøet, erkendt både af mænd og kvinder og af studerende af begge køn. Så jeg vil sige, at min egen erfaring med det er, at det er et meget forløsende instrument at bruge, og et instrument, som virkelig kan bruges.

Jeg synes, det er vigtigt, at man får ryddet den diskussion, der har handlet om tvang, helt af bordet, for det eneste formål, den tjener, er sådan set at få blokeret for, at man kan bevæge sig fremad. Det handler om en proces, hvor man siger, at man må erkende, at der er et problem, derefter må man have viljen til at ændre tingenes tilstand, og så må man vælge instrumenter, og der er positiv særbehandling et virkelig godt instrument.

Det er jo i øvrigt også noget, vi har brugt på andre områder. Vi har jo alle sammen vidst, at man blev nødt til at lave en eller anden form for positiv særbehandling i vores skolesystem, hvis man skulle sikre, at man fik de svage elever med. I denne her sammenhæng handler det om at få det svage køn med, og det kan både være kvinder og mænd. Jeg har også selv været med til at give dispensation til, at mænd kunne få særlig favorable ordninger for at komme ind på pædagogseminarierne og for at kunne komme ind i stillinger bagefter. Det sker i erkendelse af, at vi har brug for både af demokratiske årsager

og for at sikre udnyttelsen af de samlede kvalifikationer, den samlede talentmasse, at få begge køn i spil på nogenlunde ligelige vilkår. Vi har aldrig ment, at det var 50 pct.; det kan godt være 60 pct. kvinder, det kan også være 40 pct. kvinder. Det har simpelt hen også en gavnlige effekt på miljøet.

Så vi synes, det er vældig godt, og håber på, at det bliver en bekendtgørelse, som er tilstrækkelig rummelig til, at den kan bruges inden for de enkelte områder.

Det er ikke mange dage siden, jeg selv havde en diskussion om det med et af forskningsrådene, hvor de fra statens administration var blevet mødt med modargumenter om, at de ikke må bruge positiv særbehandling. De ønsker faktisk at bruge positiv særbehandling. De havde så fået at vide, at det måtte de ikke, hvor jeg sagde til dem: Jo, det må I faktisk godt; spillereglerne er sådan og sådan. Den eneste begrænsning er jo sådan set den, der ligger i EF-direktivet, der siger, at man ikke automatisk må promovere det ene køn. Begge køn skal have mulighed for at søge stillingerne, men man må gerne vælge kvinden eller manden, hvis der i øvrigt er tale om de rette kvalifikationer, man skal have til stillingen. Så det håber jeg virkelig der kommer fremdrift i.

Kl. 14.25

Med hensyn til kommissioner, råd og nævn tror jeg, at ministeren også selv har forstået, at det var meget trist at starte som minister med en nedgang i kvindeandelen på området. Jeg er meget glad for, at ministeren her for et stykke tid siden selv nævnte, at hun vil komme med en status for det første halvår af 2003 for, hvordan det er gået.

Jeg vil endnu en gang sige til ministeren, at jeg synes, det er vigtigt, at hun tager vores indspil her som et pres, som hun kan få meget stor gavn af, for uden det pres bliver det svært. Det er ikke noget let politisk job at være ligestillingsminister.

Naser Khader (RV):

Det Radikale Venstre betragter ligestillingssagen som en af de vigtigste politiske udfordringer overhovedet. Alle i det danske samfund skal stilles lige. Alle skal sikres lige muligheder for at forme deres tilværelse, som de ønsker, og alle skal udrustes til at kunne træffe selvstændige beslutninger og udøve deres rettigheder som borgere. Forskelsbehandling må under ingen omstændigheder finde sted udelukkende på